

Z kart historii - z historii lubelskiego zboru

„... i strzegł nas Pan przez całą tę drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, wśród których ciągnęliśmy” - Joz. 24:17.

W bieżącym roku mija podwójna rocznica związana z historią Zboru w Lublinie. 75 lat temu, jak podają naoczni świadkowie, grupa wiernych wyznawców nauki Jezusa Chrystusa rozpoczęła w Lublinie regularne spotkania w celu rozważania Słowa Bożego. Tak powstało Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego w Lublinie.

W latach 1923-27 nabożeństwa odbywały się u siostry Kubalskiej przy ul. Podwale, braterstwa Miączów przy ul. Dolnej Panny Marii i braterstwa Drożdżów za cmentarzem przy ul. Lipowej. W 1924 r. na wynajętej sali przy ul. Rusałki odbyła się konwencja, na której symbol chrztu przyjęła siostra Sabina Wójciak, zmarła w ubiegłym roku po 73 latach służby dla Pana. W tym czasie sługą w Zborze był br. Ziomba. Przez pewien czas, poczynawszy od 1927 r., dwukrotnie w każdą niedzielę w sali Spółdzielni Komisowo-Handlowej przy ul. Zamojskiej, Zbór organizował dla mieszkańców Lublina otwarte wykłady biblijne połączone ze sprzedażą literatury religijnej.

W 1931 r. w Stowarzyszeniu nastąpił rozłam. Pierwszą po tym wydarzeniu konwencję zorganizowano 28 i 29 czerwca 1931 r. wspólnie z braćmi z Pawłowa i Strzelec. Na dwudniowym nabożeństwie zgromadziło się ok. 100 osób. Liczna publiczność z uwagą przysłuchiwała się wykładom i szczególnie budującemu zebraniu świadectw. Siedem osób okazało swoje wewnętrzne poświęcenie. Na zakończenie konwencji, przy słowach pieśni „Zostań z Bogiem”, dziękując za poselstwo Ewangelii ludzie światowi ściskali braciom dłonie.

W 1933 r. Zbór w Lublinie współuczestniczył w organizowaniu dwóch konwencji. Pierwszą zorganizowano 4 i 5 czerwca w Pawłowie. Początkowo nabożeństwo odbywało się w mieszkaniu braterstwa, ale ze względu na dużą liczbę zainteresowanych osób (ok. 150) następnego dnia zebranie trzeba było przenieść do ogrodu. Drugą konwencję zorganizowano 9 i 10 września w Majdanie Kozic Górnych. Tym razem w nabożeństwie uczestniczyło 250 osób. Kilku braci przyjechało rowerami z Krakowa.

W 1934 roku na trzydniowej konwencji w Lublinie gościł br. S.F. Tabaczyński z USA.

Do wybuchu wojny w Lublinie na sali przy ul. Zamojskiej zorganizowano jeszcze kilka konwencji - jedna z nich połączona była z projekcją Fotodramy. W tym okresie Zbór liczył kilkanaście osób, a regularne nabożeństwa odbywały się w domu braterstwa Mazurów przy ul. Przesmyk i braterstwa Ćwieków przy ul. Konopnickiej. Po śmierci br. Mazura (ówczesnego sługi zborowego) aż do 1939 r. zebrania odbywały się u braterstwa Ćwieków.

Wojna przerwała regularną działalność Zboru. Część braci wyjechało z Lublina do pobliskich miejscowości. Po zakończeniu działań wojennych Zbór wznowił działalność. Do 1972 roku jego siedziba mieściła się na Starym Mieście przy ul. Rynek 5, gdzie podczas wojny przesiedleni zostali braterstwo Ćwiekowie. W 1948 r., na zaproszenie Zboru w Lublinie, bracia: Walenty Wojtkowski i Mikołaj Grudzień zorganizowali w sali Klubu Nora przy Krakowskim Przedmieściu projekcję Fotodramy dla mieszkańców miasta. Braterstwo, którzy uczestniczyli w tamtym spotkaniu, wspominają o dużym zainteresowaniu projekcją i trudnościach związanych z zapewnieniem siedzących miejsc dla wszystkich uczestników.

Rok 1949 zapisał się smutnymi wydarzeniami w historii Zboru i całego Zrzeszenia. Tego roku, na konwencji w Zemborzycach zorganizowanej przez Zbór w Lublinie, w wyniku napadu nieznanymi sprawcami, w nocy z 25 na 26 czerwca zginął br. Mikołaj Grudzień (przewodniczący Zrzeszenia) oraz dwie siostry: Józefa Litkowicz i Lucja Mucha. Ponadto dziesięć osób zostało rannych. Do chwili obecnej żyją wśród nas uczestnicy tamtych wydarzeń.

W okresie powojennym nastąpił ogólny rozwój Zboru. W latach 60-tych Zbór liczył ok. 70 członków, co wraz z dziećmi, młodzieżą i sympatykami tworzyło ponad 90-osobową społeczność. W każdą niedzielę i święta zebrania odbywały się w godz. 12-15 przy ul. Rynek 5. W trzecią niedzielę miesiąca organizowano nabożeństwo całodzienne ze wspólnym posiłkiem. We wtorkowe wieczory spotykano się na zebraniach u braterstwa Walkierów przy ul. Granicznej. W środy i piątki nabożeństwa odbywały się w Zemborzycach. Spośród zebrań tygodniowych największą popularnością cieszyły się zebrania czwartkowe organizowane na Starym Mieście w godz. 18-20. Przez pewien czas w domu braterstwa Pieczonków przy Drodze Męczenników Majdanka i braterstwa Szymańskich przy ul. Nadbys-

trzyckiej spotykała się młodzież na organizowanych dodatkowo zebraniach młodzieżowych, które prowadzili na zmianę bracia: Mieczysław Jakubowski i Kazimierz Gumieła. Spotkania te gromadziły młodzież z Lublina i okolicznych zborów. W tych samych domach w niedzielne poranki odbywały się szkółki dla dzieci. Tematami ze Starego Testamentu zajmował się br. Jan Kozak, a w następną niedzielę zagadnienia z Nowego Testamentu przedstawiał br. Stanisław Szymański. Po szkółce wszyscy jej uczestnicy udawali się „za Bramę” na normalne nabożeństwo. W 1969 r. wprowadzono innowację, polegającą na tym, że w każdą pierwszą niedzielę miesiąca nabożeństwa odbywały się w godz. 8-11. Dzięki temu większą ilość wolnego czasu w niedzielne popołudnia poświęcano na odwiedzanie braci. Część osób ze Zboru zaangażowana była w pracy przy wydawaniu tzw. Przedruków.

Od grudnia 1972 roku przez kilka miesięcy zgromadziliśmy się w domu braterstwa Pieczonków przy ul. Sienkiewicza. Zbór liczył wówczas 48 członków. Dwa razy w miesiącu odbywały się szkółki dla dzieci. Wprowadzona została szkoła prorocza, w której do chwili obecnej służą bracia diakoni. Od tej pory jeden raz w miesiącu mamy zeznania świadectw. Po wieloletnich staraniach, w 1973 roku, Zbór w Lublinie zmienił swoją siedzibę. Wiosną przenieśliśmy się do naszej nowej sali przy ul. N. Żmichowskiej 15/17.

19 kwietnia br. minęło 25 lat od pierwszego nabożeństwa na nowej sali. Uroczystość otwarcia sali odbyła się dopiero 23 września 1973 r. W zorganizowanym z tej okazji nabożeństwie uczestniczyło ponad 200 osób, m.in. braterstwo ze Zboru w Krakowie oraz pomagający przy zakupie budynku z ramienia Zrzeszenia br. Jan Gumieła i br. Juliusz Dąbek. Wiele zmieniło się w ciągu tego ćwierć wieku. W lipcu 1975 r. w Wierchowiskach odbyła się trzydniowa konwencja, podczas której wzorem dawnych czasów na kolację podaliśmy razowy chleb z masłem i czarną kawę. Jak się później okazało, była to ostatnia konwencja, na której korzystaliśmy z usługi br. Jana Gumieła. Ponadto Zbór uczestniczył w organizowaniu szeregu innych konwencji - w Pawłowie, Strzelcach, Wierchowiskach, Romanówce, Majdanie Kozic Górnych

i Domu Kultury Kolejarza. Przez dłuższy okres czasu dwa razy w miesiącu na naszej sali spotykała się kolejna już generacja młodzieży. Zebrania poświęcone były rozważaniom I Tomu, „Cieni Przybytku”, Dziejów Apostolskich, badaniom tematycznym i nauce śpiewu. W dniach 4 i 5 września 1982 r. zorganizowaliśmy publiczną projekcję filmu „Dla tej przyczyny”. Plakatowaniu miasta towarzyszyły wielkie emocje. Zainteresowanie filmem było duże. Frekwencja każdego dnia przekraczała 400 osób. Słowo wstępne przed filmem wygłaszał br. Stefan Grudzień. W ciągu tych 25 lat Pan powołał z naszego grona blisko 30 szczerze poświęconych i oddanych Prawdzie osób. Ziemią pielgrzymkę zakończyli m.in. wieloletni studzy naszego Zboru: br. Tadeusz Marianowski, br. Grzegorz Łoziak i br. Stanisław Szymański.

Dzisiaj - razem z młodzieżą i sympatykami - jest nas ponad 60 osób. Do chwili obecnej mamy w Zborze szkółkę dla dzieci. Zmieniają się tylko jej uczestnicy. W każdą piątą niedzielę miesiąca organizujemy nabożeństwa całodzienne, na które przyjeżdżają braterstwo z okolicznych Zborów. Trzy soboty w miesiącu poświęcamy naszej młodzieży. To już następne pokolenie spotyka się na naszej sali. Utrzymujemy kontakty z braćmi z Ukrainy i Mołdawii. W ubiegłym roku gościła u nas grupa młodzieży ze Lwowa i Kiszyniowa. W ostatnim czasie Zbór nasz powoli, ale systematycznie, powiększa się.

Mijające w bieżącym roku rocznice skłaniają nas do refleksji. Świadomi jesteśmy, że to my - obecnie żyjący - tworzymy historię naszego Zboru. Dziękując Panu Bogu za wszystkie przeżyte już lata, w modlitwie prosimy o dalsze Jego kierownictwo, z nadzieją na wypełnienie się słów kapłana:

„Idźcie w pokoju, pod opieką Pana jest wasza droga, w którą się wybraliście” - Sędz.18:6.

Szymański Waldemar
R-
„Straż”